

Postanowienie z dnia 27 lipca 2010 r.

III SW 166/10

Państwowa Komisja Wyborcza ma konstytucyjny (art. 2 Konstytucji RP) i ustawowy obowiązek skorygowania i podania do wiadomości publicznej prawidłowych wyników głosowania na poszczególnych kandydatów na Prezydenta RP (art. 66c i art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467 ze zm.), choćby obwieszczona korekta nie miała wpływu na wynik wyborów.

Przewodniczący SSN Romualda Spyt, Sędziowie SN: Bogusław Cudowski, Zbigniew Myszka (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2010 r. sprawy z protestu Krzysztofa Z. z udziałem Państwowej Komisji Wyborczej, Okręgowej Komisji Wyborczej w Warszawie i Prokuratora Generalnego przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

p o s t a n o w i ł:

wyrazić opinię o zasadności zarzutów protestu oraz że stwierdzone naruszenia nie miały wpływu na wynik wyborów.

U z a s a d n i e

W dniu 8 lipca 2010 r. Krzysztof Z. złożył protest wyborczy, w którym wniósł o „korektę wyników liczbowych II tury wyborów na Prezydenta RP, ze względu na pomyłkę obwodowej komisji nr 759 w Warszawie, polegającą na niepoprawnym wpisaniu na protokole z wynikami wyborów przy nazwisku Kaczyński Jarosław Aleksander liczby głosów 681 a przy nazwisku Komorowski Bronisław Maria liczby głosów 246”. Z wyjaśnień złożonych przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 759 przekazanych w dniu 6 lipca 2010 r. do Okręgowej Komisji Wyborczej wynika, że rezultaty kandydatów zostały przez Komisję omyłkowo zamienione, co spowodowało wypaczenie fak-

tycznych wyników głosowania wyborców obwodu Nr 759 w Warszawie. Uwzględnienie zarzutów protestu powinno prowadzić do dokonania stosownej korekty wyników wyborów, co będzie odpowiadało oczekiwaniom grupy wyborców „symbolicznego zaznaczenia ich decyzji wyrażonej w demokratycznym głosowaniu”.

Ustosunkowując się do protestu Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że nawet w przypadku nieprawidłowego ustalenia wyników głosowania przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 759 w Warszawie, nie miało to wpływu na wynik wyborów Prezydenta RP. Wybory prezydenckie wygrał bowiem kandydat, który zdaniem wnoszącego protest, a wbrew ustaleniom Obwodowej Komisji Wyborczej, uzyskał większą ilość głosów. Ponadto wnoszący protest nie domaga się stwierdzenia nieważności wyborów, lecz jedynie skorygowania wyników głosowania w obwodzie nr 759 w Warszawie. Czynności takiej jednak nie przewiduje ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467, powoływanej dalej jako ustawa o wyborze Prezydenta lub ustawa).

Prokurator Generalny wniósł o wydanie postanowienia zawierającego opinię, że zarzut protestu jest uzasadniony, ale naruszenie to „przy tej różnicy w ilości oddanych głosów na poszczególnych kandydatów” nie miało wpływu na wynik wyborów.

Według Okręgowej Komisji Wyborczej Nr 23 w Warszawie, dokumenty wyborcze zostały złożone w depozycie i mogą być udostępnione wyłącznie na polecenie sądu lub prokuratury. Mając jednak na uwadze wyjaśnienie Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 201 w Warszawie, w którym Komisja ta przyznała się do błędnego wprowadzenia liczby głosów oddanych na poszczególnych kandydatów na Prezydenta, Okręgowa Komisja Wyborcza złożyła w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest jest uzasadniony, ponieważ wyjaśnienie Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 759 w Warszawie i jego zastępcy z dnia 6 lipca 2010 r. przyznaje, że doszło do „odwrotnego” przypisania (zamiany) liczby głosów uzyskanych w głosowaniu w tym obwodzie wyborczym obu kandydatom na Prezydenta i wyraziła „głęboki żal z powodu zaistniałej pomyłki”. Tego typu niedopuszczalne, niebudzące wątpliwości i przyznane naruszenie przepisów ustawy o wyborze Prezydenta, wynikające - wedle wymienionego wyjaśnienia - z „zagorzałej i intensywnej

dyskusji na temat ważności bądź też nieważności niektórych z głosów oddanych przez wyborców” może wyczerpywać znamiona czynu karalnego z art. 248 § 1 pkt 4 k.k., który stanowi o przestępstwie dopuszczenia się oczywistych nadużyć przy obliczaniu głosów w tym obwodzie wyborczym wskutek podania nieprawdziwych (fałszywych), bo „wzajemnie zamienionych” wyników głosowania na obu kandydatów na Prezydenta i powinno być przedmiotem stosownego postępowania karnego. To kwalifikowane naruszenie stanowiło także złamanie przepisów ustawy o wyborze Prezydenta w zakresie ustalenia wyników głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 759 w Warszawie (art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy), a w dalszej konsekwencji w zakresie ustalenia wyników głosowania w Okręgowej Komisji Wyborczej Nr 23 w Warszawie (art. 66 ust. 1 ustawy) i ostatecznie w odniesieniu do wyników podanych w obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 lipca 2010 r. o wynikach ponownego głosowania i wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 828 w związku z art. 66c i art. 70 ust. 3 ustawy). Powyższe oznaczało, że zarzuty protestu były uzasadnione, tyle że opisane naruszenie przepisów ustawy o wyborze Prezydenta nie miało wpływu na wynik wyboru kandydata na Prezydenta, który wygrał te wybory bez względu na stwierdzoną zamianę głosów oddanych na obu kandydatów.

Skład opiniujący Sądu Najwyższego nie podzielił stanowiska Państwowej Komisji Wyborczej o braku ustawowych możliwości skorygowania błędnie podanych (zamienionych) wyników głosowania na poszczególnych kandydatów na Prezydenta w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 759 w Warszawie i obowiązku precyzyjnego podania łącznych wyników ponownego głosowania i wyniku wyborów Prezydenta. Po zakończeniu postępowania karnego wyniki te mogą i powinny być objęte stosownym sprostowaniem w obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej, z potencjalną możliwością obarczenia cywilną odpowiedzialnością odszkodowawczą za poniesione koszty sprostowania osób odpowiedzialnych za ten kwalifikowany incydent wyborczy, którym pozbawili się oni zdolności i godności zaufania wymaganych od członków komisji wyborczych. Oznacza to, że Państwowa Komisja Wyborcza ma konstytucyjny (art. 2 Konstytucji RP) i ustawowy obowiązek skorygowania i podania do wiadomości publicznej prawidłowych wyników głosowania na poszczególnych kandydatów na Prezydenta RP (art. 66c i art. 70 ust. 3 ustawy o wyborze Prezydenta), choćby obwieszczona korekta nie miała wpływu na wynik wyborów prezydenckich.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art.75 ust. 2 ustawy o wyborze Prezydenta).

=====